

"Bakınız, âlem-i arz ve bütün cüz'iyat üstünde hâtem-i ehadiyet bulunduğu gibi, dağınık neviler ve muhit unsurlar üstünde de aynen o hâtem-i ehadiyet bulunur. Evet, bir tarlaya tohum ekilmesinden anlaşılıyor ki, o tarla tohum sahibinin mülküdür. Ve o tohum da o tarla sahibinin malıdır. Yani, o buna, bu da ona şahadet ediyorlar." İzah eder misiniz?

Aciz ve zayıf insanlar bile, kendi tarlasına başkasının tohum ekmesine ve hasat etmesine izin vermez. Çünkü mülkiyet ve sahiplenme duygusu buna müsaade etmez. Hatta bazen az bir tecavüzde bile kanlı çatışmalar olabiliyor; Anadolu'da bu tarz vukuatlar çokça olmaktadır.

Demek pratik hayatta bile tarla ile tohum arasında sahiplik uyumu gerekiyor. Tarla başkasının tohum başkasının olmuyor.

Aynı mana kâinatta da böyledir; yani kâinat bir tarla, onun üzerinde cereyan eden sayısız eşya ve mevcudat ise bir tohumdur. **"Tarla kimin ise tohumu o eker."** kaidesine binaen, kâinat kimin ise kâinat üzerinde cereyan eden eşya ve mevcudatta Onundur. Kâinat Allah'ındır, kâinat üstünde cereyan eden sayısız eşya ve mevcudat da Allah'a aittir. Haşa kâinat başka bir ilahın eşya başka bir ilahın demek tam bir safsatadır. Aciz insan bile izzet-i nefsi sebebi ile kendi mülküne tecavüz ettirmez iken, -haşa- sonsuz kudret ve izzet sahibi olan Allah'ın mülkünde şirke müsaade etmesi imkânsız bir saçmalaktır.

Kâinat ve içindeki unsurlar teavün (yardımlaşma), tesanüt (dayanışma), teanuk (kuçaklaşma) ve tecavüp (cevaplaşma) kanunları ile âdeta bir bütün ve küll hükmüne gelmişlerdir. Parçalanmayı ve bölünmeyi kabul etmeyecek kadar sıkı bir münasebet ve birleşme içindedirler. Bu yüzden kâinatın bir cüzüne sahip olmak bütününe sahip olmayı gerektiriyor.

Allah kâinatı öyle bir sistem hâlinde yaratmıştır ki, en küçük şey, en büyük şeyle irtibatlıdır. Güneş sistemini kim yaratmış ve yönetiyor ise bir sineği, sineğin vücudundaki gözünü yaratıp o sistem içinde dolaşıp görmesinin ortamını yaratan da O'dur.

Mesela, bir sineği küçük görerek sistem dışında yaratmaya teşebbüs edenler, onun bedenini dünyanın dört bir yanına dağılmış unsurlardan özel ve hassas terazilerle toplamaya mecbur kalırlar. Kaldı ki o cansız zerrelere toplamak yetmez. Zira sineğin vücudundaki bütün hücreler canlı bir organizma teşkil edip her biri onun yaratılış gayesine göre ayarlı olarak çalışırlar. Maddî sebepler bu neticeyi elde edip o cansız

zerrelerden böyle hayat dolu ve kâinat sisteminin bütün unsurlarıyla ilişkilerini ayarlamasını bilen, programlayabilen bir sineği yaratmaları mümkün değildir.

Kur'ân-ı Kerim bu imkansızlığa şöyle işaret ediyor:

"Ey insanlar! İşte size bir misal veriliyor, ona iyi kulak verin: Sizin Allah'tan başka yalvardığınız bütün sahte ilahlar güç birliği yapsalar da bir sinek bile yaratamazlar. Hatta sinek onlardan bir şey kapsa, onu dahi kurtarıp geri alamazlar. İsteyen de kendinden istenilen de kaçan da kovalayan da ne kadar güçsüz ve aciz!" (Hac, 22/73)

Yani *"Bütün maddî sebepler toplansa, onların iradeleri de olsa, bir tek sineğin vücudunu ve o vücudu, cihazlarını, sistemlerini özel bir terazi ile ölçü ile toplayamazlar. Toplasalar da o vücudun gerekli miktarında durduramazlar. Durdursalar da daima tazelenmekte olan ve o vücuda girip çalışan zerrelere, hücreleri düzenli tarzda çalıştıramazlar. Öyleyse bütün güvenilen maddî sebepler, bir sineğe sahip çıkamazlar."*

Sinek ile güneş arasındaki sıkı bağ ve ilişki, sineğe sahip olabilmenin yolunun güneşe de sahip olmaktan geçtiğini gösteriyor. Güneşe sahip olmak için samanyolu galaksisine sahip olmayı iktiza ediyor, çünkü aynı sıkı bağ ve ilişki güneş ile samanyolu arasında da bulunuyor ve hakeza. Bu yönden bakıldığında, kâinat bölünmez ve parçalanmaz bir bütün gibidir kâinata Rabblık iddia edenin bütün kâinatı avcunun içinde tutması gerekiyor. Yani kâinat tarlası kiminse, bu tarla içindeki tohumlar da Onundur.